

วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมวิชาชีพ

การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ซึ่งศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกและถูกส่งตัวไปควบคุมไว้ในเรือนจำนั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้สังคมรู้สึกถึงความปลอดภัย ที่ผู้กระทำผิดต้องถูกจำกัดอิสรภาพและไม่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดซ้ำอีกจนให้แกสังคมได้ชั่วระยะหนึ่ง ให้สาสมกับความผิดที่ใดกระทำไป แต่การดำเนินการควบคุมของเรือนจำ หากมุ่งเพียงเพื่อการป้องกันมิให้ผู้กระทำผิดหลบหนีออกไปจนกว่าจะพ้นโทษโดยมิต้องให้ทำงานอะไรนั้น นอกจากจะ เป็นการปฏิบัติที่จะไม่ช่วยให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้ และเป็นการป้องกันสังคมเพียงระยะสั้นแล้ว ยังอาจจะทำให้มีคนเห็นไปไควว่า ความหมายของการเข้ามาถูกคุมขังภายในเรือนจำไม่มีความยากลำบากหรือ เป็นสิ่งที่น่าหวาดเกรงแก่ผู้กระทำผิดแต่อย่างใด แม้จะถือว่าการจำกัดเสรีภาพ เป็นเรื่องร้ายแรงมากสำหรับมนุษย์ในยุคที่ค่าของความเป็นคนสูงมากอย่างเช่นในปัจจุบันก็ตาม เพราะปัจจุบันผู้ต้องขังมีความเป็นอยู่ตรงข้ามจากสมัยก่อนมาก มีที่พักอาศัยที่ถูกควยสุขลักษณะ เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ รัฐก็จัดหาให้ นอกจากนั้น เมื่อเวลาเจ็บป่วยก็ยังได้รับการรักษาพยาบาลจากแพทย์หรือพยาบาลของเรือนจำ มีการให้สวัสดิการในค่านการบันเทิงต่าง ๆ เช่นวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้ทางรัฐจัดให้อย่างพร้อมมูล นอกจากอิสรภาพและความนอนคลายอารมณ์ทางเพศเท่านั้น (๑) แต่การไควมาซึ่งบริการต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายจัดหานานับแต่คากก่อสร้างอาคารสถานที่ คากอาหาร คากเครื่องแต่งกาย คากสวัสดิการ เงินเดือนเจ้าพนักงาน คากซ่อมแซมอาคารสถานที่ของเรือนจำ เมื่อคำนวณตามอัตราส่วนของผู้ต้องขังหรือผู้กระทำผิดที่มีตัวควบคุมอยู่ในเรือนจำ หรือทัณฑสถานแต่ละปี ดังเช่นในปี ๒๕๑๓ ถัวเฉลี่ยแล้วรัฐบาลจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูผู้ต้องขัง ๑ คน เป็นจำนวน

(๑) เจียมบุญ วงษ์รัตน์, "การใช้แรงงานผู้ต้องขังและงานในหน้าที่กองฝึกวิชาชีพ กรมราชทัณฑ์" การประชุมอบรมข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๐๒, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย กรมราชทัณฑ์, ๒๕๐๓), หน้า ๑๘๒

เงิน ๓,๔๔๗.๗๕ บาท หรือวันละ ๙.๔๕ บาท^(๒) หรือในปี ๒๕๑๕ ตัวเฉลี่ย ๓,๑๔๘.๖๐ บาทต่อปี หรือประมาณวันละ ๘ บาท^(๓) ซึ่งนับว่าเป็นรายจ่ายที่มีจำนวนสูง ดังนั้นหากจะควบคุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องขังโดยการปล่อยให้เขามานั่ง ๆ นอน ๆ เฉย ๆ โดยที่ผู้ต้องทำงานอะไรนั้น ไม่เป็นการขบถด้วยเหตุผล เพื่อมิให้ผู้ต้องขังมีเวลาว่างมาก ทำให้แรงงานผู้ต้องขังต้องสูญเปล่าไปในระหว่างการต้องโทษ และมีโอกาสได้มีวิสัยทัศน์หรือเทคนิคในการกระทำผิดให้แก่กันและกันตลอดจนสร้างอุปนิสัย เกี่ยวจรรยาวัณในกาย จึงได้มีการนำแรงงานผู้ต้องขังเหล่านี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านการผลิต ซึ่งนอกจากจะเป็นการชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่รัฐต้องใช้จ่ายไปตลอดระยะเวลาคุมขังแล้ว ยังจะเป็นเครื่องมือในการแก้ไขผู้กระทำผิดเหล่านี้ให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีตามนโยบายของการราชทัณฑ์ปัจจุบันอีกด้วย เพราะจากพฤติการณ์ในการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ผ่านมา พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมีจำนวนสูงกว่าความผิดประเภทอื่น ๆ โดยตลอดมา ดังปรากฏตามสถิติระหว่างปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔ คือ

ตารางที่ ๑

005122

แสดงลักษณะความผิดประเภทเค็ดขาดและอุทธรณ์ฎีกา ปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔

ประเภทความผิด	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	๑๕,๘๒๕	๑๗,๐๒๕	๑๒,๖๕๕
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ	๕,๑๘๔	๕,๒๒๘	๕,๗๕๕
ประทุษร้ายต่อร่างกาย	๑,๗๙๓	๒,๑๘๒	๑,๗๘๗

(๒) กรมราชทัณฑ์, รายงานประจำปี ๒๕๑๓, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย กรมราชทัณฑ์, ๒๕๑๔), ไม่ปรากฏหน้า

(๓) กรมราชทัณฑ์, รายงานประจำปี ๒๕๑๕, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย กรมราชทัณฑ์, ๒๕๑๖), หน้า ๕

(ต่อ)

ประเภทความผิด	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔
ประทุษร้ายต่อชีวิต	๘,๘๘๘	๑๐,๓๕๒	๖,๘๘๕
เกี่ยวกับเพศ	๑,๒๑๓	๑,๔๑๗	๑,๓๑๕
พ.ร.บ.คอมมิวนิสต์	๑๔	๑๖	๑๖
ความผิดอื่น ๆ	๒,๓๑๕	๒,๖๘๐	๒,๓๒๘

ที่มา : กองวิจัย กรมราชทัณฑ์

จากการศึกษาประวัติและพื้นฐานการประกอบอาชีพก่อนต้องโทษของผู้กระทำผิดเหล่านี้พบว่า ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานมากกว่า การประกอบอาชีพที่ใช้ฝีมือหรือความรู้ ความชำนาญ หรือเป็นผู้ที่ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง หรือขาดฝีมือในการทำงาน พื้นความรู้ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ดังสถิติเปรียบเทียบตามตารางที่ ๒ และ ๓ ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ ๒

สถิติเปรียบเทียบอาชีพผู้ต้องขังก่อนต้องโทษในระหว่างปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔

อาชีพที่ประกอบ	๒๕๑๒		๒๕๑๓		๒๕๑๔	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑. ช่างมุก	-	-	-	-	-	-
๒. ช่างเขียน	๑	-	๒๗	-	๒๗	-
๓. ช่างเงิน ทอง นาก	-	-	๔	-	๔	-
๔. ช่างเหล็ก	๓๘	-	๖๐	-	๖๐	-
๕. ช่างกล เครื่องยนต์ต่าง ๆ	๘๖	-	๑๐๕	-	๑๐๕	-

อาชีพที่ประกอบ	๒๕๑๒		๒๕๑๓		๒๕๑๔	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๖. ข่างทอเสื่อ	๑๓	-	๑๐๓	-	๓	-
๗. ข่างก่อสร้าง	๑๖๒	-	๒๔๓	๔	๒๔๓	๔
๘. ข่างไม้	๑๕๓	-	๓๑๗	-	๓๑๗	-
๙. ข่างจักสาน	๓๐	-	๖๓	-	๖๓	-
๑๐. ข่างแกะสลัก	๑๔	-	๑๓	-	๑๓	-
๑๑. ข่างปั้น	-	-	๒๗	-	๒๗	-
๑๒. ข่างพิมพ์	๘๒	-	๕๘	-	๕๘	-
๑๓. ข่างทอผ้า	๑	๑	๕๑	๒๒	๕๑	๒๒
๑๔. ข่าง ткกเย็บเสื่อผ้า	๘๑	๗๐	๖๗๑	๑๓๔	๖๗๑	๑๓๔
๑๕. ค้าขาย	๑,๖๕๖	๓๒๓	๑,๒๘๐	๑๖๒	๑,๒๘๐	๑๖๒
๑๖. รับราชการ	๑๑๐	๑	๘๔๑	๑๑๐	๘๔๑	๑๑๐
๑๗. พนักงานเทศบาล	๑๐	-	๗	-	๗	-
๑๘. พนักงานองค์การ	๒๕	-	๘	-	๘	-
๑๙. พนักงานบริษัทห้างร้านเอกชน	๔๙	-	๕๗๙	-	๕๗๙	-
๒๐. ทำนา	๑๓,๕๕๓	๓๐๓	๑๓,๗๕๖	๓๐๓	๑๓,๗๕๖	๓๐๓
๒๑. ทำสวน	๑,๓๕๘	๕๑	๑,๘๕๕	๘๔	๑,๘๕๕	๘๔
๒๒. ทำไร่	๒,๑๕๕	๕๑	๑,๙๐๙	๖๗	๑,๙๐๙	๖๗
๒๓. เฝ้าถนน	๓๐	-	๑๑๘	๔	๑๑๘	๔
๒๔. ทำการประมง	๑,๐๗๑	๑๑	๑,๑๗๙	๙	๑,๑๗๙	๙
๒๕. เลี้ยงสัตว์	๒๓	๑	๑๐๒	-	๑๐๒	-
๒๖. เหมืองแร่	๑	-	-	-	-	-

อาชีพที่ประกอบ	๒๕๑๒		๒๕๑๓		๒๕๑๔	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๒๗. ป่าไม้ โรงเลื่อย	๒	-	-	-	-	-
๒๘. ก่อค่าง-โรงยาง	๑๐๑	๑	-	-	-	-
๒๙. รับจ้างแรงงาน	๑๑,๘๗๗	๓๓๘	๑๒,๔๕๔	๕๐๒	๑๑,๒๗๖	๔๐๐
๓๐. ไม่มีอาชีพ	๓๐๓	๓๘	-	-	-	-
๓๑. อื่น ๆ	๒๔๒	๑๐	-	-	-	-
	๓๓,๕๒๓	๑,๑๘๕	๓๕,๓๓๐	๑,๔๓๑	๑๑,๒๗๖	๑,๓๒๙

ที่มา : แผนกรวบรวมและคนควา กองวิจัย กรมราชทัณฑ์

ตารางที่ ๓

สถิติเปรียบเทียบความรู้ของชังก่อนตองโทษระหว่างปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔

ลำดับ	ระดับความรู้	๒๕๑๒		๒๕๑๓		๒๕๑๔	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	ไม่รู้หนังสือเลย	๕,๒๕๔	๒๘๒	๕,๑๕๒	๓๑๙	๔,๒๑๔	๓๑๕
๒	อ่านออกเขียนได้	๕,๖๑๐	๓๖๐	๖,๘๕๐	๓๗๑	๗,๒๙๒	๓๐๑
๓	สำเร็จประโยคประถม ศึกษา (ป.๔)	๑๙,๗๐๐	๕๐๕	๒๐,๗๑๖	๖๓๕	๒๑,๘๑๑	๖๖๙
๔	สำเร็จมัธยมศึกษาต้น (ม. ๓ หรือ ป.๗)	๑,๘๗๐	๕๒	๒,๐๒๓	๔๑	๒,๓๑๑	๓๑
๕	สำเร็จมัธยมบริบูรณ์ (ม.๖หรือม.ศ.๓)	๑,๐๐๕	๑๐	๙๒๘	๒๑	๙๕๒	๑๒

ลำดับ	ระดับความรู้	๒๕๑๒		๒๕๑๓		๒๕๑๔	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๖	สำเร็จประโยคเตรียมอุดมศึกษา(ม.๔ หรือ ม.ศ.๕)	๕๔		๖๗	๒	๑๒๓	๑
๗	สูงกว่าประโยคเตรียมอุดมศึกษา	๓	-	-	-	๓	-
	รวม	๓๓,๕๒๗	๑,๑๕๕	๓๕,๗๓๑	๔๓๑	๑๓๗,๑๐๖	๑,๓๒๘

ที่มา : แผนกรวบรวมและคนควากองวิจัย กรมราชทัณฑ์

จากสถิติในตารางที่ ๒ และ ๓ แสดงให้เห็นถึงว่า ส่วนใหญ่ของผู้กระทำผิด เนื่องมาจากความบกพร่องในการประกอบอาชีพในความสามารถในวิชาชีพที่จะนำมาใช้เลี้ยงตัวเอง จึงต้องประกอบอาชีพที่ไร้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ที่ไม่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญหรือความสามารถในวิชาชีพแต่อย่างใด เพียงมีร่างกายแข็งแรงเท่านั้น และเป็นอาชีพที่หาได้ภายในตลาดแรงงานทั่วไป ทำให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านี้มีรายได้น้อย ประกอบกับระดับการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เมื่อตกอยู่ในสภาพแรนแคนก็อาจจะเกิดพลังผลักดันให้ประกอบอาชีพอาชกรรมในที่สุดได้ เมื่อผู้กระทำผิดเหล่านี้เข้ามาอยู่ในเรือนจำ นอกจากจะเป็นหน้าที่ของเรือนจำที่จะต้องทำการควบคุมตัวเอาไว้แล้ว ยังจะต้องทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องของบุคคลเหล่านั้น เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเอาไว้ประกอบสัมมาอาชีพะเยี่ยงพลเมืองดีหลังจากที่ปลดปล่อยออกไปจากเรือนจำแล้ว การให้การแก้ไขปรับปรุงผู้ต้องขังโดยการให้การฝึกวิชาชีพนี้ นโยบายที่ทุกเรือนจำถือปฏิบัติเพื่อวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

๒.๑ การปกครอง

การกำหนดใหญ่ของขังต้องฝึกวิชาชีพหรือมีงานทำจนเป็นนิสัยตามเรือนจำ

ต่าง ๆ นอกจากจะไม่ปล่อยให้ผู้ทองซังมีเวลาว่างมากแล้ว ยังจะเป็นการฝึกหัดผู้ทองซังเป็นผู้มีนิสัยรักการทำงาน^(๔) และมีจิตใจสบาย เพราะผู้เข้ารับการอบรมจะมีเจตนามุ่งในผลแห่งวิชาที่ผู้ทองซังฝึกอบรมอยู่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวไม่คิดฟุ้งซ่านในระหว่างทองโโทษ ทำให้เป็นผลดีต่อการปกครองของเรือนจำอย่างมาก เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้การควบคุมและรักษาระเบียบวินัยของผู้ทองซังให้เป็นไปโดยราบรื่น เพราะการจัดฝึกอบรมวิชาชีพ จะมีการจัดเป็นหมู่เป็นพวกทำให้การควบคุมและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเรือนจำสะดวกยิ่งขึ้น หากปล่อยให้ผู้ทองซังใช้ชีวิตในเรือนจำเฉย ๆ โดยไม่ได้ประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แล้ว นักทัณฑ์वादส่วนมากเชื่อกันว่าเป็นต้นเหตุของการจลาจล และความไม่สงบอื่น ๆ รักรวมเพศ^(๕) เพราะเมื่อผู้ทองซังมีเวลาว่างมากไม่มีทางระบายอารมณ์ ก้ำดั่งงานส่วนเกิน ความขมขื่นและความไม่พอใจต่างๆ ที่ได้รับก็จะคิดหมกมุ่นและถูกกกดคั้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ และในที่สุดก็จะระบายออกไปในทางการกระทำที่รุนแรงจนอาจกลายเป็นการก่อกองการจลาจล หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยอันเป็นปัญหาที่ยิ่งมากต่อการปกครองภายในเรือนจำอย่างยิ่งและถือกันว่าเป็นสิ่งเลวร้ายที่สุดสำหรับเรือนจำ^(๖) การจัดผู้ทองซังเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ หรือหางานให้ทำจึงเป็นมาตรการหนึ่งที่จะผ่อนคลายความตึงเครียดและความรู้สึกกดดันในปัญหาต่าง ๆ ให้เบาบางลงไปได้ เพราะเมื่อผู้ทองซังยุ่งอยู่กับการฝึกอบรมวิชาชีพ เวลาที่

(๔) กรมราชทัณฑ์, "คำกล่าวรายงานของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในงานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ ณ ศูนย์แสดงสินค้าไทย เมื่อ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๔" ผลสะท้อนจากการจัดงานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๑๔, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย กรมราชทัณฑ์, ๒๕๑๔), หน้า ๑๗

(๕) Taft & England, Criminology (4 th ed.; New York : Macmillan Co., 1964,) p. 450

(๖) พ.ศ.อ.ชาย เสวีกุล, อาชญาวิทยาและทัณฑ์वाद, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๔), หน้า ๒๘๘

จะมาก็คงหมกมุ่นในเรื่องต่าง ๆ ก็น้อยลง การกระทำผิดระเบียบวินัยหรือกฎของเรือนจำ ตลอดจนการคิดแหกหักหลบหนีก็จะลดน้อยลง เมื่อร่างกายเห็นคเห็น้อยต้องการพักผ่อนหลับนอนมากกว่า ทำให้ไม่มีเวลาที่จะคิดเรื่องยุ่งยากอื่น ๆ และในขณะที่เวลายกนั้นก็ใ้เรียนรู้อาชีพที่สนใจเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการหาเลี้ยงชีพเมื่อพ้นโทษควยคั้งที่ไ้ไกลดาวไวแล้ว

๒.๒ ค่านเศรษฐกิจ

การปฏิบัติของตอชงซึ่งนับแต่การรับตัวเข้ามาคุมขังในเรือนจำจนกระทั่งพ้นโทษออกไป รัฐบาลต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากเงินภาษีของประชาชนผู้สุจริต เพื่อเป็นค่าเลี้ยงดู การให้สวัสดิการแก่ตอชงซึ่งเหล่านี้ในปีหนึ่ง ๆ เป็นเงินจำนวนมาก คั้งจะเห็นได้จากสถิติเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในแต่ละปีคั้งแต่ปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔ คั้งนี้

ตารางที่ ๔

แสดงงบประมาณรายจ่ายคั้งแต่ปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔

ประเภทรายจ่าย	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔
เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	๔๗,๑๗๖,๘๐๐	๔๘,๒๗๐,๓๐๐	๔๙,๘๕๕,๐๘๐
ค่าตอบแทนและค่าใช้สอย	๙,๘๐๐,๐๐๐	๙,๙๓๘,๐๐๐	๑๐,๑๙๙,๖๐๐
ค่าอาหาร	๕๗,๕๐๐,๐๐๐	๖๐,๕๐๐,๐๐๐	๖๐,๙๕๙,๐๐๐
ค่าวัสดุ	๘,๓๒๔,๕๐๐	๙,๑๒๔,๕๐๐	๙,๐๕๓,๒๐๐
ค่าครุภัณฑ์	๑,๘๙๓,๖๐๐	๑,๘๓๓,๒๐๐	๑,๖๙๕,๙๐๐
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๖๖๙,๖๐๐	๒๗,๘๘๗,๙๐๐
เงินอุดหนุน	๑๙๗,๒๐๐	๒๑๕,๒๐๐	๒๑๕,๒๐๐
รวม	๑๕๙,๘๙๖,๐๐๐	๑๖๕,๓๕๐,๙๐๐	๑๕๙,๙๙๕,๒๘๐

ที่มา : กองวิจัย กรมราชทัณฑ์

จากงบประมาณรายจ่ายที่นำมาใช้ แสดงให้เห็นถึงรายจ่ายต่าง ๆ ที่รัฐ
ต้องจัดสรรเงินงบประมาณอันเป็นส่วนหนึ่งของรายได้จากภาษีอากรจากประชาชนผู้
สุจริตทั่วไปมาเลี้ยงดูกองทัพ ซึ่งนับวันที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หากปล่อยให้กองทัพอยู่
เฉย ๆ โดยมิได้ทำอะไรให้เป็นประโยชน์แล้ว นอกจากจะมีค่าใช้จ่ายให้กองทัพคิดแ
ไขปรับปรุงตัวแล้วยังจะเป็นการสูญเสียแรงงานของรัฐไปโดยเปล่าประโยชน์^(๗) จึง
ไม่เป็นการยุติธรรมที่ใครคนหนึ่ง หรือคนสุจริตต้องรับภาระหาเลี้ยงดูทหาร หรือผู้
โทษซึ่งเป็นผู้ที่เคยสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมและผู้สุจริตมาแล้ว ดังนั้นการให้การ
ฝึกอบรมวิชาชีพโดยการจัดหางานให้กองทัพทำไปพร้อมกัน ซึ่งเป็นวิธีการเดียวที่จะ
นำแรงงานที่สูญเสียเปล่าของผู้กองทัพมาใช้เป็นประโยชน์ในการผลิตได้มากที่สุดและให้ได้
กำไรมากที่สุด^(๘) และในขณะเดียวกันเรือนจำก็นำเอารายไ้มาใช้จ่ายในโครง
การแก้ไขปรุงแต่งผู้กองทัพให้กลับเป็นพลเมืองดีไปพร้อมกัน

๒.๑ คานสังคม

โดยที่ผู้กองทัพในเรือนจำนั้นถือว่าเป็นผู้ที่ก่อกวนหรือประทุษร้ายต่อสังคม
การคุมขังผู้กระทำผิดจึงเป็นการทำโทษจากสังคม การลงโทษผู้กระทำผิดโดยการกักขัง
ไว้เฉย ๆ โดยมิได้ทำอะไรให้เป็นประโยชน์ การลงโทษก็ไม่มี ความหมายอะไร เพราะ
ไม่มีความยากลำบากแต่ประการใด อันจะเป็นเหตุจูงใจให้บุคคลอื่น ๆ อื่นมากคิดกระ
ทำความผิดขึ้น เพื่อจะได้ออกโทษและได้รับการเลี้ยงดูโดยไม่ต้องทำงาน ความเกรง
กลัวต่อการกระทำผิดที่จะต้องถูกลงโทษก็ไม่มี ทำให้ผู้กองทัพเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วก็คิด
กระทำผิดอีก แต่หาได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อให้สามารถออกไปทำงานหา
เลี้ยงตนเองได้แล้ว ก็จะสามารถสร้างประโยชน์หรือคุณค่าของตนเองให้แก่สังคมใน
ระยะยาวได้ และในขณะที่ต้องทำงานซึ่งมีลักษณะเป็นการปรามปราม ซึ่งตรงกับ

(๗) Taft & England, Op.cit., p. 450

(๘) Ibid., p. 451

ความหมายอันสำคัญของโทษ เพราะโทษหมายถึงการปราบปรามผู้กระทำความผิดอาญา
 ด้วยวิธีบังคับแห่งการใช้อำนาจบางอย่าง^(๙) และเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกขัดข้อง
 มากที่สุดที่ถูกบังคับให้ทำงาน หากไม่ทำงานหรือไม่เอาใจใส่ต่อการฝึกอบรมหรือทำ
 งานให้เลวลงโดยเจตนา ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยของเรือนจำ ซึ่งจะตองถูกลง
 โทษทางวินัย ด้วยเหตุนี้ความเหนื่อยยากตรากตรำในการทำงานขณะฝึกวิชาชีพ จึงเป็น
 เหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเกรงกลัว และรู้ถึงคุณค่าของการอยู่รวมกันโดย
 สันติในสังคม ไม่คิดเป็นปฏิปักษ์หรือประทุษร้ายต่อสังคม และไม่คิดที่จะกระทำผิดซ้ำขึ้น
 อีก

๒.๔ กานตัวผู้ต้องขัง

การให้ผู้ต้องขังเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพนอกจากเพื่อวัตถุประสงค์ในทาง
 ด้านการปกครองของเรือนจำ ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมแล้ว ในทางส่วนตัวของผู้
 ผู้ต้องขังเองนอกจากจะเป็นการทำงานเพื่อการออกก่าดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในก้าน
 สุขภาพอนามัยแล้ว ยังเป็นการมุ่งขัดเกลานิสัยให้ผู้ต้องขังมีการรักการทำงานอันเป็นผล
 ในทางแทรกซึมให้ผู้ต้องขังเกิดความสนใจในวิชาชีพที่ฝึกหัดอยู่ งานที่ทำและเกิดความ
 รัก ความตั้งใจในการฝึกอบรมของตน อันจะนำไปสู่วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปรุงแต่ง
 ผู้ต้องขังให้มีวิชาชีพเลี้ยงตัวได้ในที่สุด และยังมีผู้ต้องขังเป็นจำนวนมากที่ใ้กระทำความ
 ผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น
 ความเบื่อหน่ายต่อการทำงานใด ๆ โดยสม่ำเสมอ ความเกียจคร้าน^(๑๐) ปีระการสำคัญก็
 ใ้แก่การขาดความรู้ในก้านวิชาชีพที่จะนำมาใช้ประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองด้งใ้กล่าว
 มาแล้ว การที่ใ้เขามารับการฝึกอบรมวิชาชีพตลอดระยะเวลาที่ตองโทษอยู่นี้ จึงเป็น
 การสร้างความเคยชินกับการทำงานและฝึกอบรมด้วยความมั่นคงสม่ำเสมอ ใ้มีความ
 เข้มแข็งอันเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการทำงานทุกอย่าง เพื่อให้งานใ้สำเร็จลุล่วง

(๙) เอกุต์ เอย, คำอธิบายอาชญาวิทยา, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
 วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง, ๒๔๘๓), หน้า ๓๐๓

(๑๐) เรื่องเดียวกัน หน้า ๓๐๕

ไป ผู้ทองซึ่งจะได้รับการฝึกอบรม ทำให้มีความอดุสสาหะ พยายามจนรู้สึกความยากลำบากที่เกิดขึ้นจากการทำงานจะค่อย ๆ เบาบางลงไปและกลายมาเป็นความเคยชินในที่สุด ความเคยชินนี้อาจทำให้ผู้ทองซึ่งกลายเป็นคนชอบทำงานเสมอ และจะกลายเป็นความประพฤติอย่างบุคคลสามัญ มีความพอใจที่จะทำงาน นอกจากนั้นผู้ทองซึ่งยังมีโอกาสที่จะหารายได้จากการผลิตสินค้าในระหว่างการฝึกอบรมออกมาจำหน่ายเป็นค่าใช้จ่าย ในระหว่างทองโทษอยู่เช่นคาบหรี ยาสีฟัน หรือสิ่งของบางอย่างที่นอกเหนือจากที่รัฐได้จ่ายให้โดยจะมีโอกาสได้รับในรูปของเงินรางวัลมันผลที่ทางเรือนจำจะจ่ายให้ ซึ่งบางรายสามารถเก็บออมเงินเหล่านี้ไว้และส่งไปช่วยครอบครัวที่บ้านไคด้วย

สรุป

การปฏิบัติของผู้กระทำผิดเมื่อต้องโทษเข้ามาอยู่ภายในเรือนจำ โดยการกักขัง จองจำ หรือให้ทำงานหนัก ๆ เพื่อเป็นการลงโทษให้สาสมแก่ความผิด และเพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบ เกรงกลัวต่อการกระทำผิด มิให้เป็นอย่างแนบบุคคลอื่นที่ปฏิบัติมาแต่ในอดีตนั้น การปฏิบัติเช่นนี้มีใคก้อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใดแก่ผู้ทองซึ่งเลยแต่กลับจะทำให้ผู้ทองซึ่งเกิดความกระด้างกระเดื่อง และเคยชินกับการถูกลงโทษ และไม่สามารถทำให้ผู้กระทำผิดคิดกลับตัว เป็นพลเมืองดีไคเมื่อพ้นโทษ หรือการควบคุมไว้เฉย ๆ จนกว่าจะพ้นโทษโดยมิต้องให้ทำงานอะไร จะทำให้ผู้ทองซึ่งมีเวลาดาวงมาก และเสียแรงงานไปโดยเปล่าประโยชน์ทั้งที่ทางเรือนจำต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการควบคุมและเลี้ยงดูแต่ละปีเป็นจำนวนมาก จึงไคมีการนำแรงงานผู้ทองซึ่งที่จะต้องสูญเสียไปมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการผลิต เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายที่ทองเสียไปและในขณะที่เดียวกันนี้ไคทำการแก้ไขผู้กระทำผิด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่บกพร่องในคานการประกอบอาชีพ ไม่มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ โดยการให้การฝึกอบรมวิชาชีพแก่ผู้ทองซึ่งตามความถนัดของแต่ละคน ในขณะที่แรงงานเพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพนั้น ๆ และสามารถนำไปใช้ เป็นประโยชน์ต่อการหาเลี้ยงชีพเมื่อพ้นโทษไค จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแก้ไขและปรับปรุงซ่อมพร่องให้แก่ผู้ทองซึ่งไคสามารถกลับตัว เป็นพลเมืองดีไค

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมวิชาชีพ นอกจากจะเป็นการนำแรงงานผู้
ทองซึ่งมาใช้เพื่อมีให้ผู้ทองซึ่งมีเวลาว่างมากแล้ว ยังจะเป็นการใช้เวลาว่างใน
ระหว่างถูกควบคุมตัวให้เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดผลในค่านอื่น ๆ อีกหลายด้าน เช่น
ในทางคานเศรษฐกิจจะก่อให้เกิดการหมุนเวียนในคานการผลิต และบริโลกทดแทน
กัน คือในขณะที่ผู้ทองซึ่งเป็นผู้บริโลกก็เป็นผู้ผลิตที่ผลิตสิ่งของต่าง ๆ ออกมาทดแทนค่า
ใช้จ่ายที่ทางเรือนจำทองสูญเสียไป ในทางคานสังคม ก่อให้เกิดผลดีต่อสังคมในระยะ
ยาว เมื่อผู้ทองซึ่งสามารถเป็นหน่วยผลิตหน่วยหนึ่งของสังคมประกอบอาชีพโดยความ
สุจริตและไม่เป็นภัยต่อสังคม สามารถอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกด้วยสันติสุขเมื่อพ้นโทษ
ทางคานการปกครองของเรือนจำ การฝึกอบรมวิชาชีพจะช่วยให้การปกครอง ควบคุม
ดูแลความสงบเรียบร้อยและระเบียบวินัยของเรือนจำได้ดำเนินไปโดยราบรื่น เพราะ
ในระหว่างการฝึกอบรมจะมีการแบ่งแยกแรงงานและจัดกลุ่มอบรมตามความเหมาะสม
การจัดแยกกลุ่มนี้ก็จะทำให้สามารถดูแลผู้ทองซึ่งแต่ละคนได้อย่างใกล้ชิด เมื่อมีปัญหา
ต่าง ๆ เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ทันต่อเหตุการณ์ นอกจากนั้นในระหว่างการรับการ
ฝึกอบรมวิชาชีพของผู้ทองซึ่งตลอดระยะเวลาที่ทองโทษ จะทำให้เกิดความรู้ ความ
ชำนาญในวิชาชีพที่อบรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์เมื่อพ้นโทษ การฝึกอบรมวิชา
ชีพจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ทองซึ่งใครถึงคุณค่าและประโยชน์ของการทำงาน การประกอบ
อาชีพโดยสุจริต และสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับสังคมโดยสงบสุขซึ่งเป็นผลในระยะยาว
ต่อการป้องกันการทำผิดซ้ำอีกด้วย.

